

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΕΝΟΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΑΠΑΤΕΣ ΚΑΙ ΚΛΕΨΕΣ ΜΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Τὰ Χρηματιστήρια τῶν γραμματοσήμων καὶ οἱ κερδοσκόποι τους. — Ἡ μεγαλύτερη συλλογὴ τοῦ κόσμου. — Οἱ παραχαράκτες τῶν σπανίων γραμματοσήμων. — Πῶς ἀνακαλύπτονται τὰ ψεύτικα γραμματόσημα. — Ἐνας «ἄσος» τῆς ἀπάτης με γραμματόσημα. — Τὸ περίφημο «κόλπο» τῶν ἑκατὸ χιλιάδων τοῦ Οὐίλλιαμ Μπρέντ. — Τὰ γραμματόσημα. — δολώματα καὶ οἱ «ταχυδακτυλογοῖ» κλπ. κλπ.



Ὁ ἐμπόριο τῶν γραμματοσήμων, ἄγνωστο σχεδὸν στὸν περισσότερον κόσμον, ἐνδιαφέρει σήμερα, κατὰ τὶς γερμανικὲς στατιστικὲς, ἕνα ἑκατομμύριο περίπου οὐλλέκτας κι' ἔχει δὴ μεγάλα χρηματιστήρια, στὸ Λονδίνο καὶ στὴ Νέα Ὑόρκη. Αὐτὸ τὸ περίεργο ἐμπόριο ἔχει καὶ τοὺς κερδοσκόπους του, ποὺ κάνουν ἕνα σωρὸ ἀγοραπωλησιῶν τοῖς μετρητοῖς ἢ ἐπὶ προθεσμία, με γραμματόσημα συλλογῆς. Ὑπάρχουν λοιπὸν κι' ἐδῶ, οἱ ἀγορασταὶ, οἱ πωληταὶ, οἱ κερδοσκόποι καὶ οἱ... κλέφτες!

Πρέπει νὰ ἔχη δεῖ κανεὶς μιὰ μεγάλη συλλογὴ γραμματοσήμων γιὰ νὰ καταλάβῃ πόσο σπουδαῖο εἶνε αὐτὸ τὸ ἐμπόριο καὶ πόσο φαντίζεται τοὺς γραμματοσημοσυλλέκτας. Σ' ἕνα μέγαρο τῆς Πέμπτης Λεωφόρου, στὴ Νέα Ὑόρκη, ὑπάρχει ἡ μεγαλύτερη συλλογὴ γραμματοσήμων τοῦ κόσμου. Ἀνήκει σ' ἕνα θαυτοπλοῦτο Ἀμερικανό, τὸν Ἔρικ Γκόουλτ, τὸν περιφημότερο γραμματοσημοσυλλέκτη τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κι' ἀποτελεῖται ἀπὸ χίλιους ἀκριβῶς τόμους, μέσα στοὺς ὁποῖους μπορεῖ κανεὶς νὰ βρῇ ὅλα τὰ γραμματόσημα ποὺ ἔχουν ἐκδοθῆ μέχρι σήμερα, ἀπὸ τὸ πρῶτο ἕως τὸ τελευταῖο. Περισσότερο εἶνε τώρα ν' ἀναφέρουμε ὅτι ἡ μοναδικὴ αὐτὴ συλλογὴ ἀξίζει πολλὰ ἑκατομμύρια γαλλικὰ φράγκα.

Μὰ ὅπως εἴπαμε, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς κερδοσκόπους αὐτοῦ τοῦ ἐμπορίου, ὑπάρχουν καὶ οἱ κλέφτες, καθῶς; κι' οἱ παραχαράκτες, οἱ κιβδηλοποιοὶ τῶν γραμματοσήμων Γ' αὐτὸ, ἔνα σπάνιο γραμματόσημο ποὺ φθάνει συνήθως νὰ ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα, πρὶν πληρωθῆ ἀπὸ τὸν ἀγοραστή, ὑποβάλλεται σ' ἕναν ἀσχηρὸ ἔλεγχον. Φθάνουν μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀναλύουν ἀκόμα καὶ τὰ χρώματά του! Ἐπειτα, πρέπει νὰ τὸνίσουμε ὅτι ἕνα τέτοιο γραμματόσημο ἔχει μιὰ ὀνομαστικὴ ἀξία, γιατί μπορεῖ νὰ μείνῃ δὴ καὶ τρία χρόνια στὰ χέρια ἑνὸς ἐμπόρου, χωρὶς νὰ ζητηθῆ. Τὰ γραμματόσημα, ὥστόσο, ποὺ ἔχουν μιὰ μέση ἀξία, κυκλοφοροῦν πρὸ ἑνὸς ἀπὸ χερί σὲ χερί. Πρὸς αὐτὰ συνεπῶς στρέφονται οἱ παραχαράκτες καὶ φυσικὰ κάνουν χρῆμα δουλειῆς, χωρὶς ὅμως νὰ παραμελοῦν καὶ τὴν παραχαρμὴ τῶν σπανίων γραμματοσήμων.

Ὁ Λουί Βεμπέρ ἕνας ἀπὸ τοὺς διασημότερους πραγματογνῶμον α, μ, μου ἔλεγε προχθές:

— Πολλὲς φορές οὔτε κι' ἐμεῖς δὲν μποροῦμε νὰ ξεχωρίσουμε ἕνα ψεύ-

τικὸ γραμματόσημο ἀπὸ ἕνα ἀληθινὸ. Ἡ ἠλεκτροχημικὴ ἀνάλυσις ἑνὸς γραμματοσήμου μᾶς δείχνει βέβαια ἂν ἡ ἀπόσυνθεσις τῶν χρωμάτων του ἔγινε ἀπὸ τὸν καιρὸ ἢ ἀπὸ χημικὲς ἐπιδράσεις. Μὰ καμμιά φορὰ, οἱ παραχαράκτες προσέχουν ἀκόμη κι' αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια...

Κι' ὁ Λουί Βεμπέρ μοῦ εἰδεῖ μιὰ μεγάλη φωτογραφία ἑνὸς γραμματοσήμου τῆς Ἀργεντινῆς. Τὸ μέγεθος αὐτῆς τῆς φωτογραφίας ἦταν μεγαλύτερο ἀπὸ τὴ σελίδα ἑνὸς περιοδικοῦ.

— Νὰ μιὰ μεγέθυνσις... μοῦ εἶπε.

— Αὐτὸ τὸ γραμματόσημο εἶνε πολὺ ὡμορφο, ψιθύρισα με θαυμασμοῦ.

— Ναι, μὰ εἶνε ψεύτικο! Μοῦ ἐξήγησε ὁ διάσημος πραγματογνῶμων.

— Πῶς τὸ διαπιστώσατε; ἀπόρησα.

Ὁ Λουί Βεμπέρ χαμογέλασε κι' ἔβαλε ἀπὸ τὸ συρτάρει του δὴ ἄλλες φωτογραφίες. Ἡ μιὰ ἦταν ἀπὸ πράσινη γουατέρια κι' ἡ ἄλλη ἀπὸ κόκκινη. Ὅπως δὲ μοῦ ἐξήγησε, ἡ πρώτη ἦταν ἡ μεγέθυνσις ἑνὸς σπανίου γραμματοσήμου καὶ ἡ κόκκινη, τῆς ἀπομυησῶς του. Ὁ Λουί Βεμπέρ κατόπιν ἔβαλε τὴ μιὰ διαφανῆ φωτογραφία πάνω στὴν ἄλλη καὶ τὶς τοποθέτησε σ' ἕνα τζάμι τοῦ παραθύρου.

— Ἐλέτετε; μοῦ εἶπε. Ἡ κόκκινη φωτογραφία μᾶς ἀποκλύπει μερικὲς ἀδεξιότητες στὸ σχέδιο. Ὁ παραχαράκτης δὲν ἔπαρε νὰ τὸ ἀντιγράψῃ τόσο πιστὰ, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται καμμιά διαφορά στὴ μεγέθυνσις...

Ἄν σὰς δεῖξω ὁμοῦ τὰ γραμματόσημα τώρα κι' ὄχι περὶ τῆς φωτογραφικῆς μεγέθυνσεως τους, δὲν θὰ μπορέσατε ἀσφαλῶς νὰ ξεχωρίσατε τὸ ἀληθινὸ ἀπὸ τὸ ψεύτικο!...

Καὶ πράγματι, με γυμνῶ μάτι, δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ διακρίνῃ καμμιά διαφορά.

— Ἐνα γραμματόσημο, μοῦ ἐξήγησε ὁ Λουί Βεμπέρ εἶνε πολύτιμο, ὄχι ἐπειδὴ ἔχει μιὰ καλλιτεχνικὴ ἀξία ἢ ἐπειδὴ ἐξεδόθη ἀπὸ μιὰ μακρινὴ χώρα, ἀλλὰ διὰ τὸ ὕπαρχουν πολὺ λίγα ἀντίτυπά του. Ὅσο λιγώτερα εἶνε τ' ἀντίτυπα, τόσο μεγαλύτερη εἶνε ἡ ἀξία τοῦ γραμματοσήμου. Ἐνα παλιὸ γραμματόσημο, ποὺ δὲν τυπώνεται περὶ, παίρνει κάθε χρόνο μεγαλύτερη ἀξία. Αὐτὰ λοιπὸν τὰ σπάνια γραμματόσημα ἔχουν ὡς πείδειγμα οἱ παραχαράκτες.

Ἐκτὸς ὁμοῦ ἀπὸ αὐτοὺς, ἔχουμε καὶ τοὺς κλέφτες, τοὺς ἀπατεῶνες, ποὺ κάνουν ἕνα σωρὸ ἐπικερθεῖς ἐπιχειρήσεις με τὰ γραμματόσημα. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶνε κι' ὁ περίφημος Οὐίλλιαμ Μπρέντ, ποὺ ἔχει ἀναστατώσει τὴν Ἑβρώπη καὶ τὴν Ἀμερικὴ με ἕνα σατανικὸ τέχνασμα του, τὸ «κόλπο τῶν ἑκατὸ χιλιάδων»... Κι' ὥστόσο, ὁ ἀπατεὼν αὐτὸς εἶνε πασίγνωστος τόσο στοὺς ἐμπόρους γραμ-



ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ.

μυποσήμων, όσο και στην άστυνομία. Κανείς όμως δεν μπόρεσε ποτέ να τον αποκαλύψει και ν' αποδείξει την απάτη του. 'Η τελευταία λοιπόν επιχείρησής του είνε ή έξηξι:

Μιά ήμερα, μεταμφιεσμένος σε Άγγλο άριστοκράτη, παρουσιάσθηκε στον γνωστό Παρισινό έμπορο γραμματισήμων "Έντουάρ Μπωντρώ και τού ειπε:

— Έχω ένα γραμματισήμο της νήσου Μαυρικίου του 1867. 'Ο έμπορος εφαινόσθηκε. Αυτό τ'ο γραμματισήμο ήταν σπάνιο, μοναδικό. Ζήτησε να τ'ο δώ, τ'ο ζέτασε προσεχτικά και τού φάνηκε πώς ήταν αληθινό.

— Πόσο τ'ο πουλάτε ; ρώτησε κατόπιν τόν "Άγγλο.

— Έκατόν πενήντα χιλιάδες φράγκα τού απάντησε εκείνος με άπαθεια.

— 'Η αξία του όμως στον κατάλογο είνε μόνο έκαστ'ο χιλιάδες ! παρετήρησε ό έμπορος.

— "Ε, τότε αγοράστε τ'ο από τόν κατάλογο... τόν ειρωνεύθηκε ό πωλητής.

Κι' έφυγε, άφου πρώτα τού άφησε τήν κάρτα του με τή διεύθυνση του. "Από τότε πέρασαν τρείς μήνες, χωρίς να ξαναγίνη λόγος γι' αυτήν τή υπόθεση, όταν εξαφικά, ένα άπόγευμα, ένας άξιοπρεπής κύριος μπήκε στο κατάστημα τού "Έντουάρ Μπωντρώ.

— Θέλω γιά να συμπληρώσω τή συλλογή μου, τού ειπε, ένα γραμματισήμο της νήσου Μαυρικίου του 1867.

— "Ω, είνε σπάνιο ! Έκανε ό έμπορος.

— Τ'ο ξέρω. Είνε πάρα πολύ σπάνιο ! παραδέθηκε ό πελάτης. Γι' αυτό κι' εγώ ψάχνω τρία τώρα χρόνια γιά να τ'ο βρω...

— Είνε και πανάκριβο...

— Κι' αυτό τ'ο ξέρω ! Είμαι πρόθυμος να δώσω έκαστ'ο χιλιάδες φράγκα γι' αυτό τ'ο γραμματισήμο. Τόση άλλωστε είνε ή αξία του στον κατάλογο.

— 'Αδύνατον να τ'ο βρήτε σ' αυτήν τήν τιμή, τού απάντησε ό Μπωντρώ. Αυτό τ'ο γραμματισήμο αξίζει στο έμποριο διακόσιες χιλιάδες φράγκα.

— Είνε πολλά !... φώναξε ό συλλέκτης.

Κι' άνοιξε άμέσως τ'ο παζάρευμα. 'Ο έμπορος δέν υποχωρούσε. Τέλος συμφώνησαν στις έκαστ'ον όγδόντα χιλιάδες φράγκα. 'Ο αγοραστής τού άφησε τήν κάρτα του (πού έγραφε άπ'αυτο: Μαρκόσιος ντε Σαιν - Φλαμέν) και μαζί μ' αυτό και πέντε χιλιάδες φράγκα ως καπάρο.

— Θά ξαναγορησιω άπόψε. Είπε στον έμπορο έλπίζω ότι θα μπόρεστε να μου παραδώσετε τ'ο γραμματισήμο.

'Ο έμπορος, μόλις έφυγε ό πελάτης του, άρπαξε τ'ο τηλεφώνο και ζήτησε τόν Ούίλλιαμ Μπρέντ.

— Έχετε άκόμα τ'ο γραμματισήμο της νήσου Μαυρικίου τού 1867 ; τόν ρώτησε.

— Μάλιστα.

— Σας δίνω έκαστ'ον είκοσι χιλιάδες.

— "Οχι.

— Έκατόν τριάντα.

— Θέλω έκαστ'ον πενήντα...

— Μά...

— Χαίρετε !

— Μιά στιγμή ! Δέχομαι !...

"Υστερ' από μιά ώρα, ό "Έντουάρ Μπωντρώ ειχε στα χέρια του τ'ο πολυτίμο γραμματισήμο, άφου πρώτα πλήρωσε έκαστ'ον πενήντα χιλιάδες φράγκα στον Ούίλλιαμ Μπρέντ. Ειχε κάνει μιά καλή δουλειά, άπό τήν όποία θά έβγαζε τριάντα χιλιάδες φράγκα, γιατί ό μαρκήσιος ντε Σαιν-Φλαμέν θά πλήρωνε έκαστ'ον όγδόντα χιλιάδες...

Μά, γιά κακή του τύχη, άκόμη περιμένει τόν αγοραστή τού γραμματισήμου. 'Ο μαρκήσιος ήταν άπλοούστατα ένας συνένοχος τού Ούίλλιαμ Μπρέντ. "Όσο γιά τ'ο γραμματισήμο, κανείς δέν τ'ο ζήτησε μέχρι σήμερα, ούτε γιά έκαστ'ο χιλιάδες φράγκα. Κι' άστόσο είνε άδύνατον. Μόνο πού πωλήθηκε περισσότερο άπό τήν αξία

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

'Απόβραδα' και κάθεται ολόμυνοχος
ό δύστυχος συλλογισμένος σ' άκρογιάλι,
άκουσιπόμενο στα δυό χέρια του έχοντας
τ'ο χιονισμένο άπ' τ'α θάσσανα κεφάλι,
άπόβραδα' και κάθεται ολόμυνοχος...

"Ένα άργοπορημένο φαροκάϊκο
άποτραβιέται ράθυμο μέσ' στο λιμάνι
και σε λιγάκι τ'ο φεγγάρι άπό ψηλά
στις δόδες του, θά βγη κι' αυτό γιά πυροφάνι,
ένα άργοπορημένο φαροκάϊκο...

Τι τάχα να τού μουμουρίζη ή θάλασσα
και τί μηνύματα άπ' άντίκρου να τού φέρνη ;
— Μαρτυρική πατρίδα !... — Και στα μάτια του
τ'ο δάκρυ φάνηκε τού πόνου πού τόν δέρνει ;
Τι τάχα να τού μουμουρίζη ή θάλασσα ;

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥΤΟΝ Η ΧΑΡΑ...

Στόν κόσμο τούτον ή χαρά λίγη και μετρημένη.
Στόν κόσμο π' όλα φεύγουνε και τίποτα δέν μένει.
"Έτσι λές μοιάζει κ' ή ζωή μ' ένα βιολι θλιμμένο,
πού με σουρνίνα πάντοτε και παραπονεμένο,
Στενάζοντας δλημερίς διηγάται τ'α δεινά του,
πού σου σπαράζει' ή καρδιά στην κάθε δοξαριά του.
Γι' αυτό κι' όταν ό άνθρωπος άπό ναρά μεθύση
κ' ή έλπίδα μέσ' στην άμοιρη καρδιά του ξανασησι,
Στιγμές μονάχ' αλλοίμονο σαν όνειρο πού 'κείνη
τήν ειρωνεία τ'ο φριχτή έσπιασ μ'ας άφηνει,
Τρέμοντας μήπως διαλυθούν τ'α όνειράτα του έκείνα
άπ' τ'ο θλιμμένο του βιολι δέν θγάξει τ'ο σουρνίνα.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α. ΤΡΟΒΑΣ

'Από τ'α "Κυκλάμινα".

του. 'Ο "Έντουάρ Μπωντρώ κατήγγειλε φυσικά τόν Ούίλλιαμ Μπρέντ γιάτι κατάλαβε άμέσως τήν απάτη. Μά ό νόμος δέν θέλει σ' αυτήν τήν αγοραπωλησία κανένα άδίκημα. Τόσο τ'ο γερότερο γιά τόν έμπορο άν έκανε μιά άδέξια επιχείρησι... Κι' ό Ούίλλιαμ Μπρέντ εξακολούθει άκόμα αυτά τ'α "κόλπες του, πότε στο Λονδίνο, πότε στη Βιέννη και πότε στη Νέα 'Υόρκη. Είνε ένας άσοςος.

"Έκτός όμως άπό τούς μεγάλους αυτούς άπατεώδων ύπαρχουν και πολλοί άλλοι, πού κάνουν χρυσές δουλειές με τ'α γραμματισήμα. Οι πιδ περιέργοι άπ' όλους, είνε οι σταχυδακτυλουργοί, δηλαδή οι ύποπτοι έκείνοι έμποροι, οι όποιοι τή στιγμή άκριβώς πού ξεκολλούν άπό τή συλλογή τους τ'ο γραμματισήμο πού διάλεξε ένας πελάτης, τ'ο αντικαθιστούν άστρατιάσις μ' ένα ψεύτικο. Κι' έτσι, έχοντας ως δόλωμα στη συλλογή τους ένα αυθεντικό γραμματισήμο μεγάλης αξίας, δίνουν διαρκώς στα θύματά τους ένα ψεύτικο, μιά άπομίμηση του, πού δέν έχει, φυσικά, καμιά αξία. Οι έμποροι αυτοί είνε άλλωστε παμπόνηροι, γιάτι επάνω στη θύρινα τους έχουν μιά ταμπέλλα πού γράφει: "Ανευ έγυ υ ή σ ω ς". Κάνουν δηλαδή πώς δέν ξέρουν άπό γραμματισήμα κι' άφήνουν τούς συλλέκτας να εξακριβώσουν μόνοι τους άν τ'α γραμματισήμα πού τους δέχονται είνε αληθινά. Ψεύτικα είνε έκείνα, με τ'α όποια τ'α αντικαθιστο ύ ν τή στιγμή της παραδόςε ως τους στον αγοραστήν, π'ο ύ δέν αντιλαμβάνεται τίποτε.

Αυτές λοιπόν είνε ή πιδ χαρακτηριστικές άπάτες, κ' α ι κλεψίες πού γίνονται σ' το έμποριο τ'ων γραμματισήμων.

Τ'ο προσκύημα τών Μάγων

(Τάτης τού 14ου αιώνος)

ΛΟΥΙΣ ΜΑΡΣ

